

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ O. H.**, bytom T., **2/ E. D.**, bytom O., **3/ A. S.**, bytom D., **4/ M. C.**, bytom N., **5/ E. H.**, bytom N., proti žalovanému **Ing. J. B.**, bytom Z., zastúpeného Mgr. B. M., advokátom v T., **o vydanie bezdôvodného obohatenia**, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 19 C 41/2008, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 19. februára 2009 sp.zn. 19 Co 209/2008, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 19. februára 2009 sp.zn. 19 Co 209/2008 **z r u š u j e** a vec vracia Krajskému súdu v Trenčíne na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trenčín rozsudkom z 27. mája 2008 č.k. 19 C 41/2008-51 zamietol žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia, podanú pôvodným žalobcom J. H. (právnym predchodcom žalobcov) a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť právnomu zástupcovi žalovaného trovy konania žalovaného vo výške 4 965,-- Sk do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Krajský súd v Trenčíne na odvolanie žalobcu rozsudkom z 19. februára 2009 sp.zn. 19 Co 209/2008 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V dôvodoch rozhodnutia sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Navrhol ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie z dôvodu podľa § 237 písm.b/ O.s.p., nakoľko (pôvodný) žalobca, J. H. X., t.j. v priebehu odvolacieho konania zomrel, čím stratil spôsobilosť byť účastníkom konania. Dovolateľ v odôvodnení dovolania vytkol, že nakoľko

sa v súdnom konaní nepokračovalo v zmysle § 107 ods. 3 O.s.p. s dedičmi pôvodného žalobcu, je žalovaný ukrátený v práve úspešne sa domôcť priznanej náhrady trov konania, ktoré boli súdom právoplatne priznané voči pôvodnému, už zosnulému žalobcovi až po skončení dedičského konania po ňom, a teda žalovaný prakticky prišiel o možnosť úspešne si ich uplatniť.

Žalobcovia vo vyjadrení navrhli dovolanie žalovaného zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom.

V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (pričom v jeho výroku prípustnosť dovolania nevyslovil) je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalovaného z § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie

je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O.s.p. vylúčené. Pri skúmaní, či je dovolanie prípustné sa dovolací súd zameral predovšetkým na okolnosti, ktoré dovolateľ v dovolaní namietal.

Podľa § 237 písm.b/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania.

Dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté práve touto vadou.

Podmienkou toho, aby niekto mohol byť účastníkom občianskeho súdneho konania, je, že musí byť na to spôsobilý. Spôsobilosťou byť účastníkom konania sa rozumie spôsobilosť subjektov mať procesné práva a povinnosti, ktoré procesné právo priznáva účastníkom konania. Túto spôsobilosť upravuje Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 19. Vo všetkých občianskoprávných konaniach majú spôsobilosť byť účastníkom konania tí, ktorí majú všeobecnú spôsobilosť mať práva a povinnosti podľa hmotného práva, teda všeobecnú hmotnoprávnu subjektivitu, ktorá je vo vzťahu k fyzickým osobám upravená v § 7 Občianskeho zákonníka. Ak účastník po začatí súdneho konania stratí spôsobilosť byť účastníkom konania, postup súdu upravuje § 107 O.s.p.

V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že pôvodný žalobca J. H. zomrel v priebehu odvolacieho konania, čím stratil spôsobilosť byť účastníkom konania. Bez toho, aby bol v súdnom konaní dodržaný postup v zmysle § 107 O.s.p. odvolací súd pokračoval v konaní s pôvodným žalobcom ako s účastníkom konania a vo veci meritórne rozhodol po uplynutí viac ako sedem mesiacov po jeho smrti, čím zaťažil konanie vadou v zmysle § 237 písm.b/ O.s.p., ktorá má za následok zmätočnosť rozhodnutia odvolacieho súdu.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b O.s.p. rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. decembra 2009

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová